

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 12ης Δεκεμβρίου 2013*

«Περιβάλλον — Απόβλητα — Έννοια — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Μεταφορές αποβλήτων — Ενημέρωση των αρμόδιων εθνικών αρχών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 259/93 — Ύπαρξη ενέργειας, πρόθεσης ή υποχρέωσης απορρίψεως ουσίας ή αντικειμένου»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-241/12 και C-242/12,

με αντικείμενο αιτήσεις προδικαστικής απόφασεως βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 11ης Μαΐου 2012, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Μαΐου 2012, στο πλαίσιο των ποινικών δικών κατά των

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12),

Belgian Shell NV (C-242/12),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Α. Tizzano, πρόεδρο τμήματος, Κ. Lenaerts, αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, ασκούντα καθήκοντα δικαστή του πρώτου τμήματος, Α. Borg Barthet (εισηγητή), Ε. Levits και τη Μ. Berger, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Ν. Jääskinen

γραμματέας: C. Strömholm, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Μαρτίου 2013,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV και η Belgian Shell NV, εκπροσωπούμενες από τους R. Fibbe και R. Laan, advocaten,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. de Ree και C. Wissels,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την A. Alcover San Pedro, καθώς και από τους D. Düsterhaus και P.-J. Loewenthal,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Ιουνίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία της έννοιας των «αποβλήτων», όπως αυτά ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους (ΕΕ L 30, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/2001 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 349, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 259/93), και στον κανονισμό (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ L 190, σ. 1).
- 2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο δύο ποινικών διαδικασιών που κινήθηκαν κατά της Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV και της Belgian Shell NV, αντιστοίχως (στο εξής, από κοινού: Shell), λόγω της μεταφοράς ενός φορτίου πετρελαίου κίνησης με εξαιρετικά χαμηλή περιεκτικότητα θείου από το Βέλγιο προς τις Κάτω Χώρες, το οποίο αναμείχθηκε εκ παραδρομής με τερτ-βουτυλο-μεθυλικό αιθέρα (στο εξής: επίμαχο φορτίο).

Το νομικό πλαίσιο

Ο κανονισμός 259/93

- 3 Η έκτη, η ένατη και η δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 259/93 ορίζουν τα εξής:

«[εκτιμώντας] ότι είναι σημαντικό να οργανωθεί η παρακολούθηση και ο έλεγχος των μεταφορών αποβλήτων με τρόπο ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη διαφύλαξης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος·

[...]

«[εκτιμώντας] ότι οι μεταφορές αποβλήτων πρέπει προηγουμένως να κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές ούτως ώστε να είναι ενήμερες, ιδίως για το είδος, τη διακίνηση και τη διάθεση ή αξιοποίηση των αποβλήτων, έτσι ώστε να μπορούν να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να προβάλουν αιτιολογημένες αντιρρήσεις ως προς τη μεταφορά·

[...]

[εκτιμώντας] ότι, σε περίπτωση παρανόμου μεταφοράς, το άτομο του οποίου η συμπεριφορά αποτελεί το αίτιο της μεταφοράς αυτής οφείλει να πάρει πίσω ή/και να διαθέσει τα απόβλητα ή να τα αξιοποιήσει, κατά εναλλακτικό και περιβαλλοντικώς ορθό τρόπο, και ότι, ελλείψει αυτού, υποχρεούνται να επέμβουν οι ίδιες οι αρμόδιες αρχές αποστολής ή προορισμού, ανάλογα με την περίπτωση».

- 4 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 259/93, νοούνται ως:

«[...]

α) “απόβλητα”, τα απόβλητα όπως ορίζονται στο άρθρο 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ [του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86)]·

[...]

η) “παραλήπτης”, το πρόσωπο ή η επιχείρηση προς το οποίο ή την οποία μεταφέρονται τα απόβλητα, είτε για αξιοποίηση είτε για διάθεση·

θ) “διάθεση”, η διάθεση όπως ορίζεται στο άρθρο 1, στοιχείο ε΄, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ·

[...]

ια) “αξιοποίηση”, [η αξιοποίηση] όπως ορίζεται στο άρθρο 1, στοιχείο στ΄, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ».

- 5 Ο τίτλος II του κανονισμού 259/93 που τιτλοφορείται «Μεταφορά αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών» περιλαμβάνει ένα κεφάλαιο Α σχετικά με τη διαδικασία που εφαρμόζεται στις μεταφορές αποβλήτων προς διάθεση, του οποίου το άρθρο 3 αποτελεί τμήμα του κανονισμού αυτού. Η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού ορίζει τα εξής:

«Όταν ο κοινοποιών προτίθεται να μεταφέρει απόβλητα προς διάθεση από ένα κράτος μέλος σε άλλο ή/και να τα διαμετακομίσει μέσω ενός ή περισσοτέρων άλλων κρατών μελών, και με την επιφύλαξη του άρθρου 25, παράγραφος 2, και του άρθρου 26, παράγραφος 2, διαβιβάζει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή προορισμού και αποστέλλει αντίγραφο της κοινοποίησης στις αρμόδιες αρχές αποστολής και διαμετακόμισης και στον παραλήπτη.»

- 6 Δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, η μεταφορά των προς διάθεση αποβλήτων μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον αφού ο κοινοποιών λάβει άδεια από την αρμόδια αρχή προορισμού.

- 7 Ο τίτλος II, κεφάλαιο Β, του κανονισμού 259/93 αφορά τη διαδικασία που έχει εφαρμογή στις μεταφορές αποβλήτων προς αξιοποίηση. Το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού, το οποίο αποτελεί μέρος του κεφαλαίου αυτού, ορίζει στην παράγραφο 1:

«Όταν ο κοινοποιών προτίθεται να μεταφέρει απόβλητα προς αξιοποίηση που απαριθμούνται στο παράρτημα III από ένα κράτος μέλος σε άλλο ή/και να τα διαμετακομίσει μέσω ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών, και με την επιφύλαξη του άρθρου 25, παράγραφος 2, και του άρθρου 26, παράγραφος 2, διαβιβάζει κοινοποίηση στην αρμόδια αρχή προορισμού και αποστέλλει αντίγραφο της κοινοποίησης στις αρμόδιες αρχές αποστολής και διαμετακόμισης, και στον παραλήπτη.»

- 8 Κατά το άρθρο 26, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού:

«Κάθε μεταφορά αποβλήτων, η οποία:

- α) πραγματοποιείται χωρίς να έχει αποσταλεί η κοινοποίηση σε όλες τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές [σύμφωνα] με τον παρόντα κανονισμό

ή

- β) πραγματοποιείται χωρίς τη συναίνεση των ενδιαφερόμενων αρμόδιων αρχών σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό

θεωρείται παράνομη μεταφορά αποβλήτων.

[...]»

Ο κανονισμός 1013/2006

- 9 Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού 1013/2006, νοούνται ως «απόβλητα», τα απόβλητα όπως ορίζονται με το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12/EK [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί στερεών αποβλήτων (ΕΕ L 114, σ. 9)]».
- 10 Το άρθρο 61, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:
- «Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 259/93 και η απόφαση 94/774/EK καταργούνται με ισχύ από την 12η Ιουλίου 2007.»
- 11 Το άρθρο 64, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:
- «Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.
- Εφαρμόζεται από τις 12 Ιουλίου 2007.»

Η οδηγία 2006/12

- 12 Οι αιτιολογικές σκέψεις 2 έως 4 και 6 της οδηγίας 2006/12 ορίζουν τα εξής:
- «(2) Βασικός στόχος κάθε ρύθμισης στον τομέα της διαχείρισης των αποβλήτων πρέπει να είναι η προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος από τις επιβλαβείς επιδράσεις που προκαλούνται από τη συγκέντρωση, τη μεταφορά, την επεξεργασία, την εναποθήκευση και την απόθεση των αποβλήτων.
- (3) Προκειμένου να γίνει αποτελεσματικότερη η διαχείριση των αποβλήτων στην Κοινότητα, απαιτούνται κοινή ορολογία και ορισμός των αποβλήτων.
- (4) Αποτελεσματική και σταθερή ρύθμιση για τη διάθεση και την αξιοποίηση των αποβλήτων θα πρέπει να εφαρμόζεται, υπό την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων, στα αντικείμενα τα οποία αποβάλλει ο κάτοχος ή τα οποία προτίθεται ή υποχρεούται να αποβάλλει.
- [...]
- (6) Προκειμένου να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη πρέπει [...] [να μεριμνούν] για την υπεύθυνη διάθεση και αξιοποίηση των αποβλήτων [...]».

[...]

ε) “διάθεση”: κάθε εργασία που προβλέπεται στο παράρτημα II Α·

στ) “αξιοποίηση”: κάθε εργασία που προβλέπεται στο παράρτημα II Β·

[...]

2. Για τον σκοπό της παραγράφου 1, στοιχείο α’, η Επιτροπή, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 18, παράγραφος 3, καταρτίζει κατάλογο των αποβλήτων των κατηγοριών που απαριθμούνται στο παράρτημα I. Ο κατάλογος αυτός επανεξετάζεται τακτικά και, εν ανάγκη, αναθεωρείται σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.»

14 Το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι η διάθεση ή η αξιοποίηση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάπτουν το περιβάλλον [...].

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την απαγόρευση της εγκατάλειψης, της απόρριψης και της ανεξέλεγκτης διάθεσης των αποβλήτων.»

15 Κατά το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας:

«Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου κάθε κάτοχος αποβλήτων:

α) να τα παραδίδει σε ιδιωτικό ή δημόσιο φορέα συλλογής ή σε επιχείρηση που διεξάγει τις εργασίες του παραρτήματος II Α ή Β

ή

β) να εξασφαλίζει ο ίδιος την αξιοποίηση ή τη διάθεσή τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.»

16 Το άρθρο 20 της οδηγίας 2006/12 προβλέπει:

«Η οδηγία 75/442/ΕΟΚ καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά στις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών που αναφέρονται στο παράρτημα III, μέρος Β.

Οι [παραπομπές] στην καταργούμενη οδηγία θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα IV.»

17 Σύμφωνα με το άρθρο της 21, η οδηγία 2006/12 τέθηκε σε ισχύ στις 17 Μαΐου 2006.

18 Το παράρτημα I της οδηγίας αυτής απαριθμεί τις ακόλουθες κατηγορίες αποβλήτων:

«[...]

Q2 Προϊόντα μη σύμφωνα με τα πρότυπα

[...]

Q4 Ύλες που έχουν εκχυθεί κατά τύχη, απολεσθεί ή για τις οποίες έχει σημειωθεί κάποιο περιστατικό, συμπεριλαμβανομένου κάθε είδους υλικού εξοπλισμού κ.λπ. ο οποίος έχει μολυνθεί εξ αιτίας του περιστατικού αυτού

[...]

Q7 Ουσίες που έχουν γίνει ακατάλληλες προς χρήση (π.χ. μολυσμένα οξέα, μολυσμένοι διαλύτες, εξαντλημένα άλατα βαφής μετάλλων κ.λπ.)

[...]

Q14 Προϊόντα που δεν μπορούν να χρησιμεύσουν ή δεν μπορούν πλέον να χρησιμεύσουν στον κάτοχό τους (π.χ. απορρίμματα γεωργίας, κατοικιών, γραφείων, καταστημάτων, εργαστηρίων κ.λπ.)

[...]

Q16 Κάθε ουσία, ύλη ή προϊόν που δεν καλύπτονται από τις προαναφερόμενες κατηγορίες».

19 Το παράρτημα II Β της εν λόγω οδηγίας περιέχει τον εξής κατάλογο των εργασιών αξιοποίησης:

«R 1 Κύρια χρήση ως καύσιμο ή άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας

R 2 Ανάκτηση ή αναγέννηση διαλυτών

R 3 Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών ουσιών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένων των εργασιών λιπασματοποίησης και άλλων διεργασιών μετατροπής βιολογικού χαρακτήρα)

R 4 Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων

R 5 Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανοργάνων υλών

R 6 Αναγέννηση οξέων ή βάσεων

R 7 Ανάκτηση προϊόντων που χρησιμοποιούνται για τη δέσμευση των ρύπων

R 8 Ανάκτηση προϊόντων που προέρχονται από καταλύτες

R 9 Αναγέννηση ή άλλη επαναχρησιμοποίηση ελαίων

R 10 Διασπορά στο έδαφος υπέρ της γεωργίας ή της οικολογίας

R 11 Χρήσεις καταλοίπων από τις εργασίες που αναφέρονται στα σημεία R 1 έως R 10

R 12 Ανταλλαγή αποβλήτων προκειμένου να υποβληθούν σε κάποια από τις εργασίες που αναφέρονται στα σημεία R 1 έως R 11

R 13 Εναποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή μιας από τις εργασίες που αναφέρονται στα σημεία R 1 έως R 12 (εκτός από την προσωρινή εναποθήκευση, πριν από τη συλλογή, στο χώρο όπου παράγονται τα απόβλητα)».

Οι διαφορές της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 20 Στις 3 Σεπτεμβρίου 2006 η Shell φόρτωσε, στις Κάτω Χώρες, σε δεξαμενόπλοιο πετρέλαιο κίνησης με εξαιρετικά χαμηλή περιεκτικότητα θείου (στο εξής: πετρέλαιο κίνησης TBTS) με σκοπό την αποστολή του σε πελάτη εγκατεστημένο στο Βέλγιο (στο εξής: Βέλγος πελάτης).
- 21 Κατά την παράδοση στον πελάτη του επίμαχου φορτίου, προέκυψε ότι, κατά τον χρόνο της φόρτωσης, οι δεξαμενές του πλοίου περιείχαν κατάλοιπα τερτ-βουτυλο-μεθυλικού αιθέρα με τα οποία αναμείχθηκε το πετρέλαιο κίνησης TBTS.
- 22 Δεδομένου ότι το σημείο ανάφλεξης του μείγματος ήταν εξαιρετικά χαμηλό για τους σκοπούς της μεταπώλησής του ως καυσίμου για πετρελαιοκινητήρες που ήταν ο αρχικός του προορισμός και δεδομένου ότι ο παραλήπτης δεν μπορούσε να αποθηκεύσει το μείγμα βάσει της περιβαλλοντικής άδειας που διέθετε, το εν λόγω φορτίο επιστράφηκε στη Shell, η οποία το μετέφερε στις Κάτω Χώρες.
- 23 Ενώπιον του Rechtbank te Rotterdam, η εισαγγελική αρχή υποστηρίζει ότι, κατά τον χρόνο της μεταφοράς του από το Βέλγιο στις Κάτω Χώρες, το επίμαχο προϊόν συνιστούσε απόβλητο και ότι η Shell, μη συμμορφούμενη με τη διαδικασία κοινοποίησης του άρθρου 15 του κανονισμού 259/93, είναι ένοχη για παράνομη μεταφορά αποβλήτων, κατά την έννοια του άρθρου 26, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού.
- 24 Η Shell υποστηρίζει αντιθέτως ότι το επίμαχο φορτίο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως απόβλητο.
- 25 Εκτιμώντας ότι η επίλυση των ένδικων διαφορών των οποίων επιλήφθηκε εξαρτάται από την ερμηνεία της έννοιας των «αποβλήτων», όπως αυτά ορίζονται στους κανονισμούς 259/93 και 1013/2006, το Rechtbank te Rotterdam αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει ένα φορτίο ντίζελ να θεωρείται ως απόβλητο κατά την έννοια [των κανονισμών 259/93 και 1013/2006], υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:
- το φορτίο συνίσταται στο [πετρέλαιο κίνησης TBTS], το οποίο αναμείχθηκε εκ παραδρομής με τερτ-βουτυλο-μεθυλικό αιθέρα·
 - μετά την παράδοσή του στον αγοραστή, διαπιστώνεται ότι το φορτίο —λόγω της επίμαχης ανάμειξης— δεν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές του προϊόντος τις οποίες συνομολόγησαν πωλητής και αγοραστής (χαρακτηρίζεται δηλαδή ως “off-spec”),
 - κατόπιν ενστάσεως υποβληθείσας από τον αγοραστή στο πλαίσιο της σύμβασης πώλησης, το φορτίο επιστρέφεται στον πωλητή και ο τελευταίος καταβάλλει στον αγοραστή το εισπραχθέν τίμημα,
 - ο αγοραστής προτίθεται να διαθέσει εκ νέου το φορτίο στην αγορά, κατόπιν ανάμειξής του με άλλο προϊόν ή χωρίς περαιτέρω ανάμειξη;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:
- α) Μπορεί, στο πλαίσιο των ανωτέρω πραγματικών περιστατικών, να προσδιοριστεί ένα χρονικό σημείο από το οποίο το φορτίο αρχίζει να θεωρείται απόβλητο;
 - β) Μπορεί να προσδιοριστεί ένα χρονικό σημείο μεταξύ της παραδόσεως του φορτίου στον αγοραστή και της νέας ανάμειξής του από ή στο όνομα του πωλητή, κατά το οποίο το καθεστώς του εν λόγω φορτίου μετατρέπεται σε “μη απόβλητο”, και αν ναι, ποιο ακριβώς είναι το σημείο αυτό;

3) Ασκοούν επιρροή για την απάντηση στο ερώτημα 1 οι ακόλουθες περιστάσεις:

- το αν το φορτίο μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο ακριβώς όπως και το αμιγές [πετρέλαιο TBTS], αλλά λόγω του χαμηλότερου σημείου του ανάφλεξης δεν πληρούσε πλέον τις απαιτήσεις ασφαλείας,
- το αν το φορτίο, δεδομένης της νέας του σύστασης, δεν μπορούσε να αποθηκευτεί από τον αγοραστή βάσει της περιβαλλοντικής άδειας του τελευταίου,
- το αν το φορτίο δεν μπορούσε να χρησιμοποιηθεί από τον αγοραστή για τον σκοπό για τον οποίο αγοράστηκε, ήτοι για την πώλησή του ως καυσίμου σε πρατήρια καυσίμων,
- το αν βούληση του αγοραστή ήταν όντως η επιστροφή του φορτίου στον πωλητή σύμφωνα με τα οριζόμενα στη σύμβαση της πώλησεως,
- το αν βούληση του πωλητή ήταν όντως η παραλαβή του επιστρεφόμενου φορτίου με σκοπό την επεξεργασία του μέσω ανάμειξης και την περαιτέρω διάθεσή του στην αγορά,
- το αν το φορτίο μπορεί είτε να επανέλθει στην κατάσταση για την οποία προοριζόταν αρχικώς είτε να μετατραπεί σε αντίστοιχο προϊόν υψηλής ποιότητας αντί τιμήματος που πλησιάζει την αγοραία αξία του αρχικού φορτίου [πετρελαίου TBTS],
- το αν η ανωτέρω διαδικασία μετατροπής συνιστά συνήθη διαδικασία παραγωγής,
- το αν η αγοραία αξία του φορτίου, στην κατάσταση στην οποία αυτό βρίσκεται κατά τον χρόνο επιστροφής του στον αγοραστή, ανταποκρίνεται (κατά προσέγγιση) στην αξία ενός προϊόντος το οποίο πληροί τις συνομολογηθείσες προδιαγραφές,
- το αν το επιστραφέν φορτίο, στην κατάσταση στην οποία βρίσκεται κατά τον χρόνο επιστροφής του, μπορεί να διατεθεί στην αγορά χωρίς περαιτέρω επεξεργασία,
- το αν το εμπόριο προϊόντων όπως το φορτίο είναι σύνηθες και δεν θεωρείται στις συναλλαγές ως εμπόριο αποβλήτων;»

26 Με την από 2 Ιουλίου 2012 διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου, οι υποθέσεις C-241/12 και C-242/12 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας καθώς και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

27 Με τα προδικαστικά του ερωτήματα, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το Rechtbank te Rotterdam ερωτά, κατ' ουσίαν, εάν πρέπει να χαρακτηριστεί ως απόβλητο, κατά την έννοια των κανονισμών 259/93 και 1013/2006, φορτίο πετρελαίου κίνησης το οποίο, κατά τη φόρτωσή του σε δεξαμενόπλοιο, αναμείχθηκε εκ παραδρομής με άλλη ουσία, όταν, μετά την παράδοσή του στον αγοραστή, διαπιστώθηκε ότι το φορτίο δεν ανταποκρίνεται στις συνομολογηθείσες προδιαγραφές του προϊόντος και δεν πληροί τις απαιτήσεις ασφαλείας, λόγω του χαμηλότερου σημείου ανάφλεξης, και ότι, λόγω της νέας του σύστασης, δεν μπορούσε να αποθηκευτεί από τον αγοραστή βάσει της περιβαλλοντικής άδειας που αυτός διέθετε ούτε να πωληθεί ως καύσιμο για πετρελαιοκίνητα αυτοκίνητα σε πρατήρια καυσίμων σύμφωνα με τον προορισμό του, οπότε, κατόπιν ενστάσεως του αγοραστή, το εν λόγω φορτίο επιστράφηκε στον πωλητή και αυτός προτίθεται να το διαθέσει εκ νέου στην αγορά κατόπιν ανάμειξής του με άλλο προϊόν.

- 28 Εισαγωγικά, πρέπει να τονιστεί ότι ο κανονισμός 1013/2006, η ερμηνεία του οποίου ζητείται από το αιτούν δικαστήριο, δεν μπορεί να εφαρμοστεί *ratione temporis* στις διαφορές της κύριας δίκης, εφόσον, όπως προκύπτει από τη δικογραφία, το επίμαχο φορτίο φορτώθηκε στο πλοίο με προορισμό τις Κάτω Χώρες τον Σεπτέμβριο του 2006.
- 29 Συγκεκριμένα, αρκεί να επισημανθεί συναφώς ότι ο κανονισμός 1013/2006, κατά το άρθρο του 64, παράγραφος 1, τέθηκε σε εφαρμογή στις 12 Ιουλίου 2007, ημερομηνία κατά την οποία, εξάλλου, όπως προβλέπεται στο άρθρο του 61, παράγραφος 1, καταργήθηκε ο κανονισμός 259/93.
- 30 Επομένως, τα προδικαστικά ερωτήματα πρέπει να εξεταστούν βάσει των σχετικών διατάξεων του κανονισμού 259/93.
- 31 Όπως προκύπτει από την έκτη αιτιολογική σκέψη του, ο κανονισμός 259/93 έχει ως σκοπό την οργάνωση της παρακολούθησης και του ελέγχου των μεταφορών αποβλήτων με τρόπο ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ανάγκη διαφύλαξης, προστασίας και βελτίωσης της ποιότητας του περιβάλλοντος.
- 32 Ειδικότερα, από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 259/93, σε συνδυασμό με την ένατη αιτιολογική σκέψη του, προκύπτει ότι οι μεταφορές από κράτος μέλος σε άλλο ή/και η διαμετακόμιση μέσω ενός ή περισσοτέρων άλλων κρατών μελών, αποβλήτων προς διάθεση ή προς αξιοποίηση πρέπει προηγουμένως να κοινοποιούνται στις αρμόδιες αρχές, έτσι ώστε να μπορούν αυτές να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.
- 33 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν το επίμαχο φορτίο εμπίπτει στην έννοια των «αποβλήτων», όπως αυτά ορίζονται στον εν λόγω κανονισμό, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν, κατ' εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, η Shell είχε υποχρέωση να ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές των Κάτω Χωρών για τη μεταφορά του φορτίου αυτού από το Βέλγιο στις Κάτω Χώρες.
- 34 Κατά το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού 259/93, σε συνδυασμό με το άρθρο 20 της οδηγίας 2006/12, ως «απόβλητα» νοούνται οι ουσίες ή τα αντικείμενα που ορίζονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής, δηλαδή «κάθε ουσία ή αντικείμενο που εμπίπτει στις κατηγορίες του παραρτήματος I [της εν λόγω οδηγίας], και που ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει».
- 35 Λαμβανομένου υπόψη ότι η κατηγορία Q16, η οποία βρίσκεται στο παράρτημα I της οδηγίας 2006/12 και συγκεντρώνει όλες τις εναπομένουσες περιπτώσεις, περιλαμβάνει «[κ]άθε ουσία, ύλη ή προϊόν που δεν καλύπτονται από τις προαναφερόμενες κατηγορίες», ο κατάλογος των κατηγοριών αποβλήτων που περιέχει το εν λόγω παράρτημα I είναι κυρίως ενδεικτικός. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τον καταρτισθέντα από την Επιτροπή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 1, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, κατάλογο των αποβλήτων που ανήκουν στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο εν λόγω παράρτημα I.
- 36 Εντούτοις, γεγονός παραμένει ότι, εάν μια ουσία ή ένα αντικείμενο εμπίπτει σε μία ή περισσότερες από τις εν λόγω κατηγορίες αποβλήτων, εκτός από την κατηγορία Q16, τούτο συνιστά μια πρώτη ένδειξη για να χαρακτηριστεί ως «απόβλητο», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12.
- 37 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, ο χαρακτηρισμός μιας ουσίας ή ενός αντικειμένου ως «αποβλήτου» προκύπτει πρωτίστως από τη συμπεριφορά του κατόχου τους και από τη σημασία του όρου «απορρίπτω» (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 24ης Ιουνίου 2008, C-188/07, *Commune de Mesquer*, Συλλογή 2008, σ. I-4501, σκέψη 53, και της 18ης Δεκεμβρίου 2007, C-263/05, *Επιτροπή κατά Ιταλίας*, Συλλογή 2007, σ. I-11745, σκέψη 32).

- 38 Όσον αφορά τον όρο «απορρίπτω», από τη νομολογία αυτή προκύπτει επίσης ότι ο όρος αυτός πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα όχι μόνο του σκοπού της οδηγίας 2006/12, ο οποίος, σύμφωνα με την δεύτερη αιτιολογική σκέψη της, συνίσταται στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος από τις επιβλαβείς συνέπειες της συγκεντρώσεως, της μεταφοράς, της επεξεργασίας και της αποθηκείσεως των αποβλήτων, αλλά και υπό το πρίσμα του άρθρου 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το οποίο ορίζει ότι η πολιτική της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας και στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης. Κατά συνέπεια, ο όρος «απορρίπτω», και, επομένως, και ο όρος «απόβλητο», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12, δεν πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο περιοριστικό (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση *Commune de Mesquer*, σκέψεις 38 και 39).
- 39 Όπως προκύπτει από τις διατάξεις της οδηγίας 2006/12, ο όρος «απορρίπτω» περιλαμβάνει τόσο τη «διάθεση» όσο και την «αξιοποίηση» ορισμένης ουσίας ή ορισμένου αντικειμένου, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχεία ε' και στ', της οδηγίας αυτής (βλ., συναφώς, απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 1997, C-129/96, *Inter-Environnement Wallonie*, Συλλογή 1997, σ. I-7411, σκέψη 27).
- 40 Ειδικότερα, η ύπαρξη «αποβλήτου», κατά την έννοια της οδηγίας 2006/12, πρέπει να εξακριβώνεται με βάση το σύνολο των περιστάσεων, πρέπει δε να λαμβάνεται υπόψη ο σκοπός της οδηγίας αυτής και να υπάρχει μέριμνα ώστε να μη θίγεται η αποτελεσματικότητά της (βλ. αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 2000, C-418/97 και C-419/97, *ARCO Chemie Nederland κ.λπ.*, Συλλογή 2000, σ. I-4475, σκέψεις 73, 88 και 97· της 18ης Απριλίου 2002, C-9/00, *Palin Granit και Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus*, Συλλογή 2002, σ. I-3533, σκέψη 24, καθώς και Επιτροπή κατά Ιταλίας, προπαρατεθείσα, σκέψη 41).
- 41 Ορισμένες περιστάσεις μπορεί να συνιστούν ενδείξεις για την ύπαρξη ενεργείας, προθέσεως ή υποχρέωσης απορρίψεως μιας ουσίας ή ενός αντικειμένου κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12.
- 42 Κατ' αρχάς, πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στο αν το οικείο αντικείμενο ή η ουσία έχει ή δεν έχει πλέον χρησιμότητα για τον κάτοχό του/της, οπότε το εν λόγω αντικείμενο ή η ουσία συνιστά βάρος το οποίο ο κάτοχός του επιθυμεί να απορρίψει (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση *Palin Granit και Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus*, σκέψη 37). Αν τούτο πράγματι ισχύει, υφίσταται ο κίνδυνος να απορρίψει ο κάτοχος το αντικείμενο ή την ουσία που κατέχει με τρόπο που ενδέχεται να βλάψει το περιβάλλον, ιδίως με εγκατάλειψη, απόρριψη ή ανεξέλεγκτη διάθεση. Εφόσον εμπίπτει στην έννοια των «αποβλήτων», όπως αυτά ορίζονται στην οδηγία 2006/12, το εν λόγω αντικείμενο ή η ουσία υπάγεται στις διατάξεις της οδηγίας αυτής, οπότε, κατά το άρθρο της 4, η αξιοποίηση ή η διάθεσή του πρέπει να πραγματοποιηθεί χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον.
- 43 Όσον αφορά ενδεχόμενη «υποχρέωση απορρίψεως» του επίμαχου φορτίου, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12, πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν υφίσταται, a priori, καμία απαρέγκλιτη υποχρέωση απορρίψεως του φορτίου αυτού, εφόσον αυτό δεν αποτελείται από απαγορευμένη ή παράνομη ουσία ή από ειδικά υλικά κινδύνου τα οποία ο κάτοχος έχει υποχρέωση να διαθέσει (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 1ης Μαρτίου 2007, C-176/05, *KVZ retex*, Συλλογή 2007, σ. I-1721, σκέψη 59). Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, το εν λόγω φορτίο μπορούσε να πωληθεί στην αγορά, χωρίς να υποστεί επεξεργασία, στην κατάσταση που βρισκόταν τη στιγμή της επιστροφής του στη Shell.

- 44 Με τις γραπτές παρατηρήσεις της, η Επιτροπή προβάλλει εν πάση περιπτώσει ότι, εφόσον, αφενός, το επίμαχο φορτίο ήταν ακατάλληλο για τη χρήση για την οποία το προόριζε ο Βέλγος πελάτης και εφόσον, αφετέρου, δεν επιτρεπόταν η αποθήκευσή του, λόγω του εξαιρετικά χαμηλού σημείου ανάφλεξής του, το εν λόγω φορτίο αποτελούσε, για τον πελάτη αυτόν, βάρος για το οποίο είχε την πρόθεση, αν όχι την υποχρέωση, να απορρίψει.
- 45 Ωστόσο, οι περιστάσεις αυτές δεν επιτρέπουν, από μόνες τους, να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι το φορτίο αυτό συνιστούσε «απόβλητο», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12. Συγκεκριμένα, πρέπει επίσης να εξακριβωθεί αν η ενέργεια του Βέλγου πελάτη να επιστρέψει στη Shell το εν λόγω φορτίο, λόγω ελλείψεως των συνομολογηθισών ιδιοτήτων, συνιστά «απόρριψη» του, κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12.
- 46 Συναφώς, ιδιαίτερη σημασία έχει το γεγονός ότι ο Βέλγος πελάτης επέστρεψε στη Shell το πετρέλαιο TBTS που δεν είχε τις συνομολογηθείσες ιδιότητες προκειμένου να του επιστραφεί το τίμημα, τούτο δε κατ' εφαρμογή της συμβάσεως πώλησεως. Ενεργώντας, όμως, με τον τρόπο αυτόν, ο εν λόγω πελάτης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είχε την πρόθεση να προβεί σε πράξη διαθέσεως ή αξιοποιήσεως του εν λόγω φορτίου και, ως εκ τούτου, δεν το «απέρριψε», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/12. Κατά τα λοιπά, πρέπει να προστεθεί ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων της κύριας δίκης, ο κίνδυνος να απορρίψει ο κάτοχος το φορτίο αυτό με τρόπο που ενδέχεται να βλάψει το περιβάλλον είναι μικρός. Τούτο ισχύει κατά μείζονα λόγο στην περίπτωση που, όπως στην υπόθεση αυτή, η συγκεκριμένη ουσία ή το αντικείμενο έχει μη αμελητέα αγοραία αξία.
- 47 Υπό τις συνθήκες αυτές, απομένει να καθοριστεί αν η Shell είχε την πρόθεση να «απορρίψει» το επίμαχο φορτίο τη στιγμή που ανακαλύφθηκε ότι δεν είχε τις συνομολογηθείσες ιδιότητες. Η πρόθεση αυτή δεν μπορεί, πράγματι, να αποδοθεί στη Shell πριν από τη στιγμή αυτή, στον βαθμό που μέχρι τότε δεν γνώριζε ότι κατείχε ουσία που δεν είχε τις ιδιότητες που συνομολογήθηκαν με τη συναφθείσα με τον Βέλγο πελάτη σύμβαση.
- 48 Συναφώς, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, το οποίο είναι αρμόδιο να εξετάσει αν ο κάτοχος του επίμαχου αντικειμένου ή της ουσίας είχε πράγματι την πρόθεση να το «απορρίψει», να λάβει υπόψη όλες τις περιστάσεις της υποθέσεως, λαμβάνοντας πρόνοια παράλληλα για την τήρηση του σκοπού της οδηγίας 2006/12, η οποία συνίσταται στο να διασφαλιστεί ότι οι ενέργειες της αξιοποίησης και της διαθέσεως θα πραγματοποιηθούν χωρίς να υπάρξει κίνδυνος για την ανθρώπινη υγεία και χωρίς να χρησιμοποιηθούν διαδικασίες ή μέθοδοι που ενδέχεται να βλάψουν το περιβάλλον.
- 49 Όσον αφορά τις αναφερόμενες από το αιτούν δικαστήριο περιστάσεις, κατά τις οποίες, αφενός, το επίμαχο φορτίο μπορούσε να πωληθεί στην αγορά χωρίς να αποτελέσει αντικείμενο επεξεργασίας, στην κατάσταση που βρισκόταν κατά τη στιγμή της επιστροφής του στη Shell από τον Βέλγο πελάτη και, αφετέρου, η αγοραία αξία του επίμαχου φορτίου αντιστοιχεί περίπου στην αξία ενός προϊόντος που έχει τις συνομολογηθείσες ιδιότητες, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, μολονότι οι περιστάσεις αυτές συνηγορούν μάλλον υπέρ της μη αποδοχής της απόψεως ότι το φορτίο αυτό αποτελούσε βάρος για τη Shell η οποία ήθελε να το «απορρίψει», ωστόσο οι εν λόγω περιστάσεις δεν είναι αποφασιστικής σημασίας, εφόσον δεν αποκαλύπτουν ποια ήταν η πραγματική πρόθεση της Shell.
- 50 Κατά τα λοιπά, πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, η έννοια του «αποβλήτου» δεν αποκλείει τις ουσίες και τα αντικείμενα που έχουν εμπορική αξία και ενδέχεται να μπορούν να επαναχρησιμοποιηθούν από οικονομική άποψη (βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα απόφαση *Palin Granit* και *Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus*, σκέψη 29).
- 51 Το γεγονός ότι το εμπόριο προϊόντων παρόμοιων με το επίμαχο φορτίο δεν θεωρείται, κατά κανόνα, ως εμπόριο αποβλήτων, μολονότι και αυτό αποτελεί ένδειξη περί του ότι το εν λόγω φορτίο δεν αποτελεί απόβλητο, εντούτοις, δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο η Shell να είχε την πρόθεση να το «απορρίψει».

- 52 Αντιθέτως, το γεγονός ότι η Shell δέχθηκε την επιστροφή του επίμαχου φορτίου σκοπεύοντας να το αναμείξει και να το διαθέσει εκ νέου στην αγορά έχει καθοριστική σημασία εν προκειμένω.
- 53 Συγκεκριμένα, ουδόλως δικαιολογείται να υπαχθούν στις διατάξεις της οδηγίας 2006/12, οι οποίες αποσκοπούν στο να εξασφαλιστεί ότι οι ενέργειες της αξιοποίησης και διαθέσεως των αποβλήτων θα εκτελεστούν με τρόπο που να μη θέτει σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία και χωρίς να χρησιμοποιούνται διαδικασίες ή μέθοδοι που μπορούν να βλάψουν το περιβάλλον, πράγματα, ουσίες ή προϊόντα τα οποία ο κάτοχός τους προτίθεται να εκμεταλλευθεί ή να εμπορευθεί υπό ευνοϊκές από οικονομική άποψη συνθήκες, ανεξαρτήτως οποιασδήποτε πράξεως αξιοποίησης. Εντούτοις, λαμβανομένης υπόψη της υποχρέωσης ευρείας ερμηνείας της έννοιας του «αποβλήτου», η ως άνω επιχειρηματολογία μπορεί να ισχύει μόνο στις καταστάσεις εκείνες στις οποίες η επαναχρησιμοποίηση του επίμαχου πράγματος ή της ουσίας δεν είναι απλώς ενδεχόμενη αλλά βέβαιη, πράγμα το οποίο είναι αρμόδιο να ελέγξει το αιτούν δικαστήριο, και δεν απαιτείται προηγούμενη προσφυγή σε μία από τις διαδικασίες αξιοποίησης των αποβλήτων που αναφέρονται στο παράρτημα II Β της οδηγίας 2006/12 (βλ., κατ' αναλογία, προπαρατεθείσες αποφάσεις *Palin Granit* και *Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus*, σκέψη 36, καθώς και της 11ης Σεπτεμβρίου 2003, C-114/01, *AvestaPolarit Chrome*, Συλλογή 2003, σ. I-8725, σκέψη 36).
- 54 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού 259/93 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, δεν εμπίπτει στην έννοια των «αποβλήτων», όπως αυτά ορίζονται στη διάταξη αυτή, φορτίο πετρελαίου το οποίο αναμείχθηκε εκ παραδρομής με άλλη ουσία, υπό την προϋπόθεση ότι ο κάτοχός του προτίθεται πράγματι να διαθέσει εκ νέου στην αγορά το φορτίο αυτό κατόπιν αναμείξεως με άλλο προϊόν, πράγμα το οποίο είναι αρμόδιο να ελέγξει το αιτούν δικαστήριο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 55 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/2001 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν εμπίπτει στην έννοια των «αποβλήτων», όπως αυτά ορίζονται στη διάταξη αυτή, φορτίο πετρελαίου το οποίο αναμείχθηκε εκ παραδρομής με άλλη ουσία, υπό την προϋπόθεση ότι ο κάτοχός του προτίθεται πράγματι να διαθέσει εκ νέου στην αγορά το φορτίο αυτό κατόπιν αναμείξεως με άλλο προϊόν, πράγμα το οποίο είναι αρμόδιο να ελέγξει το αιτούν δικαστήριο.

(υπογραφές)